

ת"ד 2618/03/17 - מדינת ישראל נגד מיכאל בביוף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2618-03-17 מדינת ישראל נ' בביוף

לפני	כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד פלג
נגד	
הנאשמים:	מיכאל בביוף
	ע"י ב"כ עו"ד עינת גליקמן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום כתוצאה ממנה נגרמה תאונת דרכים בה נחבל הוא עצמו חבלות של ממש.

אני מקבלת את טענות ב"כ הנאשם לפיהן חבלות הגוף שנגרמו לנאשם בארוע תאונתי זה אינן קשות ולא נדרשה כתוצאה מהחבלות התערבות רפואית חיצונית או פעולות ניתוחיות.

הנאשם אוחז ברשיון נהיגה מזה 57 שנים. לכל אורך שנות נהיגתו צבר לחובתו 4 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה היא משנת 2011 ולפניה לחובתו 3 הרשעות שהתיישנו.

הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני.

מתחם העונש ההולם כולל תקופה של 3-10 חודשי פסילה בפועל בליווי פסילה מותנית וקנס.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונשים של פסילה בפועל שלא תפחת מ- 8 חודשים, פסילה מותנית וקנס זאת לאור העובדה כי התרשמה שנהיגתו עלולה להיות מסוכנת ולא רק לעצמו.

מנגד עתרה ב"כ הנאשם שלא להשית פסילה בפועל היות והנאשם גם כך לא נוהג וקיבל עונש בפציעתו. עוד ציינה כי,

עמוד 1

מטרת השארת הרישיון היא רק לטובת הרגשתו האישית של הנאשם.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לנכון לזקוף לזכותו את עברו התעבורתי המקל על פני וותק הנהיגה, הנאשם נוהג משנת 1960 ולחובתו 4 הרשעות קודמות וכן את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

הנאשם טען כי לא נוהג יותר וכי לא יחדש את רישיון הנהיגה שלו אולם, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי נדרש לבצע בדיקת כשירות נהיגה במשרד הבריאות שלא יכול לבצע בשל חסרון כיס.

לאור מכלול הנימוקים, אני סבורה שבמקרה זה לא נתגבשו הנתונים לכדי הפעלת סמכותו המיוחדת של ביהמ"ש שלא להשית פסילה בפועל כלל אולם, מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הסתפקות בענישת המינימום הקבועה בחוק.

התרשמתי שמדובר באדם נורמטיבי, אשר הבין את חומרת העבירה בה הורשע ואשר נענש בידי שמיים מעצם פציעתו בתאונה, אובדן רכבו ועוגמת הנפש שנגרמה לו בעקבות התאונה.

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 6/11/17.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 3/12/17 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בשוקן לא יאוחר משעה 12:00 באותו מועד.

מוסברת לנאשם חשיבות הפקדת הרישיון במועד וחומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ז, 07 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.